R 153/M

Moniuszko Stanisław

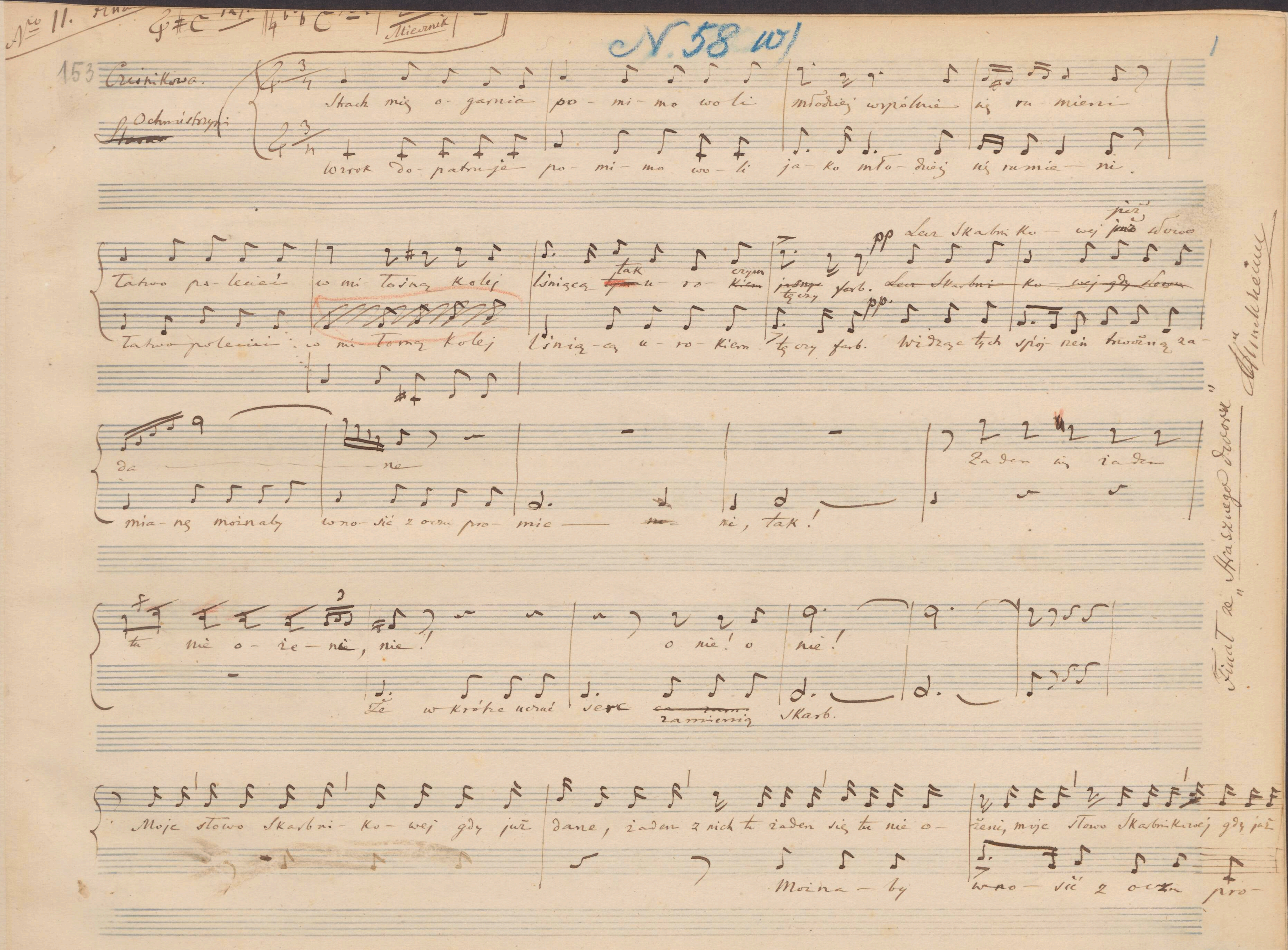
Straszny dwór, opera w 4 aktach, libr. Jan Chęciński.

Fragment: Finał, role Cześnikowej i Ochmistrzyni

Partytura (2 głosy solowe)

Autograf, [1863].

Księga I, k. 184-186.

No 11.
Mielnik
N. 58
153
Cześnikowa.
Ochmistrzyni
Strach mię ogarnia pomimo woli
pomimo woli
Skarb.
Moje słowo Skarbnikowej gdy już dane, żaden z nich ta żaden się tu nie ożeni, moje słowo Skarbnikowej gdy już
Można by
Finał z „Strasznego dworu"
184

dane, żaden z nich tu, żaden ~~z nich tu nie~~ się tu nie o-
żeni, bo o-porem silnym ja w ich drodze
mię-ni mąż na-by wono się ~~że tu nie na-by~~ że u-czuć
stanę, i nie wrogich uczuć ja o-ca-lę skarb.
~~tego~~ serc za-mie-nię skarb.
Żaden z nich tu żaden ~~z nich tu~~ się tu nie o-
Mego słowo skarbnicowej gdy jest
żeni! to o-porem silnym ja w ich drodze stanę, i nieprzyjaznych uczuć ja o-ca-lę
serc za mie nię
skarb.
tak! tak! tak ja ken dro-gi skarb ten o-ca-lę skarb!
skarb wkrót ca u czuć serc zamienia
skarb.
skarb przejmuje, skarb przejmuje mi-mo wo-li, miłością wspólnie, miłością wspólnie się mę-
mąż na to wono się ~~z nich~~ z ich

mieni, bo też tahwo ~~tu tu~~ teciei wraz w miłości ko-lej linijce blaskiem, linijce blaskiem tej-cay
farb.
o czu z ich oca wej rze nia tak
Ale nie!
Żaden z żadnej tu się ~~nie~~ że-ni
Leur gdy skarbnik swojej słowo dane
żaden z żadnej tu się nie o-że ni
uczuć serc zamienię skarb! tak,
tak!
tu o-porem ja w ich drodze stanę
~~ken w sposobem silnym w drodze~~
ja o-ca-lę u-czuć skarb, ja o-ca-lę u-czuć
serc za mie nię
skarb.
skarb!
Żaden z żadnej tu się nie o-żeni, nie, nie,
uczuć serc zamienię skarb.
1.f
ja o-calę u-czuć
uczuć serc zamienię skarb u-czuć serc zamienię
skarb.
dro-gi
skarb.
skarb
dro-gi
skarb.
Rest.
Allegro.

a= ach | prze-ciwności duch go- | tu-je dla mnie bu—rza! ja tak, on wspak, cóż | nie do brego

Śród bo-ju rąbat w puch nie łykał cię choć czar-ta i tak i tak wy-chował synów
A był to dzielny duch pro-dobry twój na-tu—rze gdy nie to mu wspak, wytrwale znosił

wró-ż swa-ta- nie mo-je w puch! ob-mowa nic nie | war—ta, czem tu i | jak z niechcą—ci

burze Śród bo-ju rą-bat w puch nie ły-kał cię choć czar-ta i tak i tak wy-chował synów

dwóch Wszystko | w puch! to zły duch moj ni- | we— czy | plan! | gdy ja tak, to on wspak, a ni-

dwóch. | po-dobny twój na-tu— rze

we— czy plan! | Świa-ta- nie mo-je w puch! | to | przeciwień stwo- | duch ni we czy

wy-chował synów dwóch Nie ły-kał cię choć czarta— o dzielny to był duch,

wi-dzisz to zły duch,

cate moje- | pla— | my | w puch, wi- | dzisz to zły | duch to | przeciwień stwo-

o Diel— my to był duch. Nie ły-kał cię choć czarta o dzielny to był

duch ni- we-cny cała mo-je pla ny zły duch me

Zuch! o tak! od- waż ny

pla ny

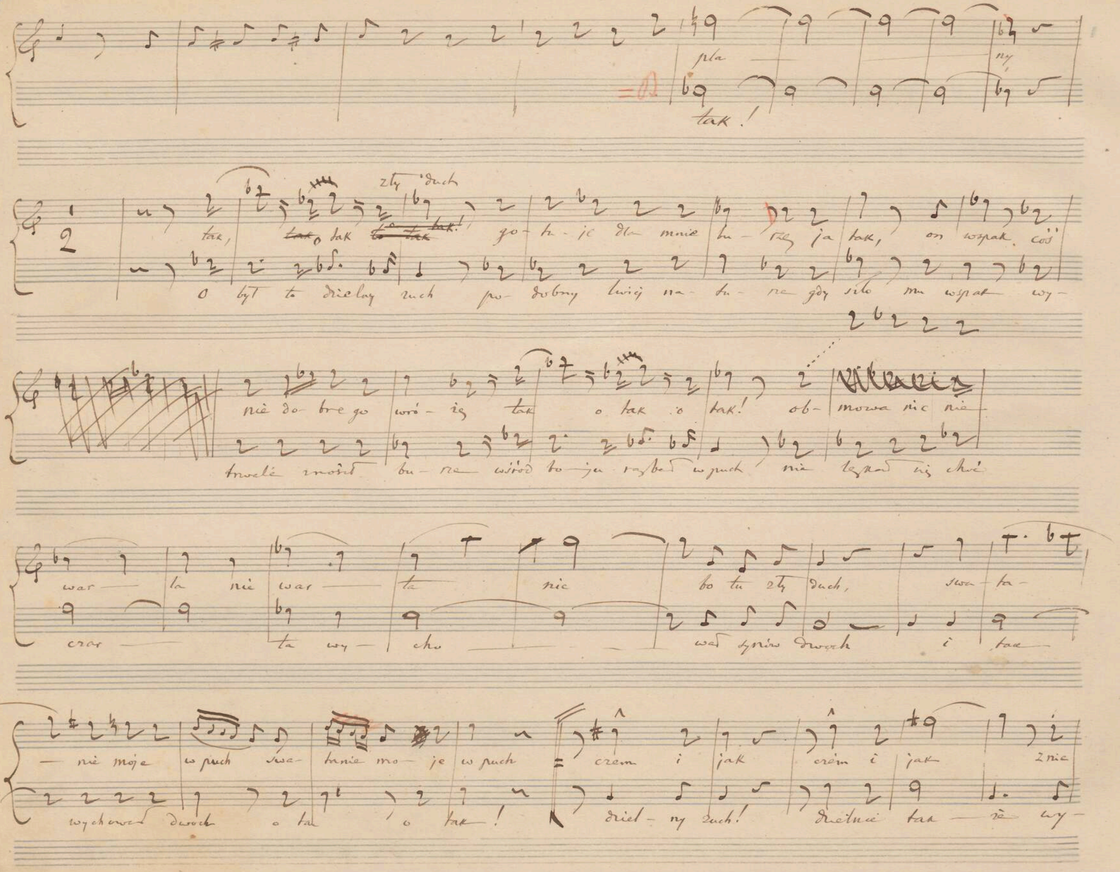
(:albo:)

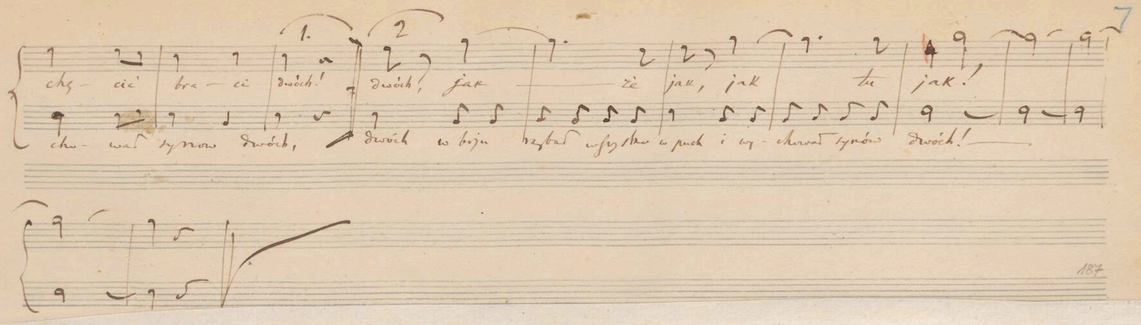
Zuch, i tak o tak wy-chowa synów dwóch!

34

(:Nowa od a = B:)

a = Cmaj dyrekt

pla ny,
tak!
zły duch
tak, tak tak! tak!
go - ło - je dla mnie bu - rzy ja tak, on wspak. cóż
o łyż ta dzielny ruch pro - dobny luciej na - bu - ne jąr sile mu wspak wy -
nie do - bre go wró - ig tak o tak o tak! ob - mowa nic nie
trwelić zmożuć bu - ne wśród to - ju rozbeł wpuch nie tyzań się chuć
war - ta nie war - ta nie bo tu zły duch, dzwo - ta
crar - ta wy - chu - wał tyrów dwoch i tae
— nie moje wpuch dwa - tanie mo - je wpuch = czem i jak czem i jak znie
wychowuć dwoch o tak o tak! diel - ny duch! dzietnie tak — że wy -

1.
2
chę - cie bra - cie dwóch!
dwóch! jak że jak, jak ta jak!
cho - wał tyrów dwóch, dwóch w bija bezbat wsty tkw wpuch i wy - chowuć tyrów dwóch!

Tłumaczenie

N. 58 w/

153 Chrościńska.

Ochmistrzyni

Skarb

Strach mię o-garnia po-mi-mo wo-li młodzi wspólnie mię ru-mieni

Wzrok do-patruje po-mi-mo wo-li ja-ko mło-dzi mię rumia-ni.

Łatwo po-lecieć w mi-łosną kolej

Łatwo-polecieć w mi-łosną kolej

Liniząc tak u-ro-cym kiem

Liniząc u-ro-kiem

pp Lew Skarbni-ko-wej gdy słowo

tęczy łuk. Lew Skarbni-ko-wej gdy słowo

pp. tęczy łuk. Widząc tych ssij-ań twoją za-

da-

mia-ną mojnaby

-ne

wno-sić z oczu pro-mie-

-nie, tak!

Za-den mię za-den

o-że-nie, nie!

Że w krótce ucrué

serc

zamienią

o nie! o nie!

Skarb.

o Skarbni-ko-wej gdy już

dane, żaden z nich tu żaden się tu nie o-

Moina-by

żeni, moje słowo Skarbnikowej gdy już

wpro-sić z oczu pro-

Lew Skarbnika

184